

Csodák

a Bibliában

Megmagyarázhatók-e a Biblia
csodái a természeti törvények alapján?

Werner Gitt

Csudák a Bibliában

Korunkban, amelyben a tudománynak meghatározó szerepe van, a csodák első pillantásra irreálisnak tűnnek. Különösen a múlt század második fele hozott a tudomány és a technika terén úttörő felismeréseket:

- 1938-ban Konrad Zuse (1910-1995), német feltaláló megépítette a világ első, programvezérlésű számítógépét.
- 1967. december 3-án Christiaan Barnard (1922-2001) dél-afrikai orvosnak először sikerült szívet egy másik ember szervezetébe átültetni.
- 1969. július 21-én először lépett ember a Holdra. Az űrhajós Neil Armstrong büszkén üzent a Hold felszínéről: „Ez a holdraszállás egy ember számára kis lépés, de hatalmas lépés az emberiség történelmében.”
- Ian Wilmut, skót embriológus 1996-ban klónozás útján létrehozta Dolly bárányt.

Ez a néhány példa azt a benyomást keltheti, hogy az embert szinte már semmi sem korlátozza. Ugyanakkor sok kortársunk számára, akik hisznek a tudományban, problémát okoz a Biblia. Az a kifogásuk, hogy a „Könyvek Könyvében” sok, tudományosan nem értelmezhető dolog van, például:

- a szűztől való születés
- a halálból való feltámadás
- a vakok látókká válnak, a bénák azonnal járni tudnak
- a Nap emberi parancsszóra megáll az égboltozaton.

A Biblia csodáival szembesülve felmerül bennünk a kérdés: elvárható-e még a 21. század modern emberétől, hogy ezeket elhiggye? Válaszul először álljon itt egy előzetes definíció (meghatározás) a csodára (D1):

D1: A csoda olyan dolog, amely ámulatot kelt bennünk, mert váratlan és kiszámíthatatlan módon következik be, és ellentmond a tapasztalatainknak.

Ha a csoda váratlan dolog, akkor melyek a várható dolgok?

Ez a kérdés abban segít, hogy meghúzzuk a határvonalat a csodák (váratlan dolgok) és a nem csodának számító (várható) dolgok között. Világunk valamennyi történése egymással szorosan összekapcsolódó törvényszerűségek szerint megy végbe. Ezeket a megváltozhatatlan kapcsolódásokat nevezzük természeti törvényeknek. Ismereteink alapján a természeti törvények állandóak és változatlanok, amióta a Teremtő beépítette őket a teremtésbe. Ezek viszont tág teret biztosítanak a különféle műszaki találmányoknak, és kizárják az általunk kitalált, de nem realizálható történéseket.

A természeti törvények csodálatot váltanak ki

Tudunk még kellőképpen ámulni azon, ahogyan a természeti törvények működnek? Hatalmas dolgokra képesek! Amikor nem régen a hamburgi kikötőben jártam, megfigyeltem a kikötő vizében úszó hajó lassú mozgását. Miközben erről gondolkodtam, eszembe jutott egy természeti törvény, amelyet már Arkhimédész (Kr. e. 287-212) is felismert: ***minden folyadékba merülő testre akkora felhajtóerő hat, amennyi az általa kiszorított folyadék súlya.***

Tudatában vagyunk egyáltalán, milyen csodálatos történés ez? Ha például a hajó fedélzetére egy patkány ugrik, a hajó azonnal reagál, és éppen annyival süllyed mélyebbre a kikötő vizében, hogy az

akkor kiszorított vízmennyiség pontosan megfeleljen a patkány súlyának. Ha megpróbálnánk az új merülési mélységet kiszámítani, a lehetetlenbe ütköznénk. Nem ismerjük pl. a hajó pontos formáját, egyes helyeken lepattogzott róla a festék, máshol talán kikandikál egy propeller a vízből. Azonban mindezeket a szempontokat pontosan figyelembe kellene vennünk, mert beletartoznak a számításba.

A valóságban mindez egy szempillantás alatt megtörténik, mégpedig egzakt módon. Ki ad parancsot arra a vízmolekuláknak, hogy egy kicsit húzódjanak odébb, hogy a hajó mélyebbre merülhessen pontosan a patkány súlyának megfelelő mértékben?

Ez a természeti törvény nemcsak a hamburgi kikötő hajójára érvényes, hanem a világ összes hajójára. Érvényes a játékkacsára a fürdőkádban, de a tó vagy a folyó vízén úszó igazi kacsára is. Senki sem tudná a kacsza pontos merülési mélységét kiszámítani a tollazata kiszámíthatatlan formája és struktúrája miatt. Ki gondoskodik arról, hogy ennek az olyan egyszerűen megfogalmazható természeti törvénynek a feltételei minden komplikált következményükkel együtt mindig ki legyenek számítva, hogy a törvény mindenkor és mindenütt pontosan teljesülhessen? Kell lenni valakinek, aki ezeket a számításokat elvégzi, és aztán az eredményeknek megfelelően mindent végre is hajt.

Ki gondoskodik arról, hogy a természeti törvények megfelelően működjenek?

Valójában van Valaki, aki gondoskodik arról, hogy a természet törvényei megfelelően működjenek. A Bibliában a Kolossé 1,17-ben ezt olvassuk róla: **„minden Őbenne áll fenn”**. A világnak ez a Fenntartója azonos azzal, aki által minden teremtett: **„Mert benne teremtett minden a Mennyen és a Földön, a láthatók és a láthatatlanok, ... minden általa és reá nézve teremtett”** (Kolossé 1,16). Ez a Valaki, aki mindeneket teremtett és fenntart, maga Jézus Krisztus! Mondhatjuk így is: min-

den dolog a mikrokozmosztól a makrokozmoszig az Úr Jézus fennhatósága alá tartozik.

Maga a **teremtés** nem a természeti törvények közreműködésével ment végbe. A Teremtő teljhatalmával, szavával, erejével és bölcsességével hozott létre mindent. Ehhez nem volt szüksége a természeti törvényekre. Így a természeti törvények nem előidézői, hanem csak eredményei a teremtésnek. Miután bevégeződött a teremtés, a Teremtő „működésbe helyezte” az összes természeti törvényt, hogy a történések most már ezeknek megfelelően menjenek végbe. Jézus a garancia arra, hogy a természeti törvények mindig és mindenütt megfelelően működjenek. Ehhez neki sem számítógépre, sem egyéb segédeszközre nincs szüksége, elég hozzá mindenható szava. Ezért a Zsidókhoz írt levél 1,3 ezt mondja róla: **„hatalmas szavával hordozza a mindenséget”**. Jézusnak ez a hordozó tevékenysége tudományos szemszögből nézve a természeti törvényekben mutatkozik meg. Az egymással összekapcsolódó természeti törvények összessége alkotja azt a keretet, amelyen belül ennek a világnak valamennyi eseménye végbemegy.

Hol van akkor még hely a csodáknak?

A gyakorlatban a természeti törvények a legfelsőbb bírósághoz hasonlóan működnek, ők döntenek arról, hogy világunkban egy esemény megengedett-e vagy sem. A teremtett világban több olyan bonyolultan összetett folyamat van (pl. az agyműködés, az embrionális fejlődés), amelyek számunkra, emberek számára utánozhatatlanok, azonban semmilyen természeti törvényt nem hágnak át. Mivel ezek a folyamatok a várakozásnak megfelelően mennek végbe, közülük a legkomplexebbeket és a legkevésbé érthetőket sem soroljuk a csodák közé. Miután mindezt végiggondoltuk, megfogalmazhatjuk a csodákra a D1-nél precízebb definíciót (D2):

D2: A csodák olyan időben és térben végbemenő események, amelyek az általunk ismert természeti törvények keretein kívül történnek meg.

Mi, emberek semmit sem tehetünk, hogy hatályon kívül helyezzük a természet törvényeit, ezért mi nem hozhatunk létre csodát. A Biblia számos olyan szituációról beszámol, amikor Isten vagy az Ő Fia, az Úr Jézus csodát tett, például:

- Izráel népének az átkelése a Vörös-tengeren (2Mózes 14,16-22)
- Józsué megállította a Napot (Józsué 10,12-14)
- A vihar lecsendesítése (Márk 4,35-41)
- Jézus a tengeren jár (János 6,16-21)
- A vakon született meggyógyítása (János 9,1-7)
- Az ötezer férfi megvendégelése (János 6,1-15)
- Lázár feltámasztása a halálból (János 11,32-45).

Megjegyzés: Amikor emberek néha mégis képesek olyan dolgokat megtenni, amelyek kívül esnek a természeti törvények hatókörén, akkor más hatalmak nevében cselekszenek.

- Ezek az emberek vagy Jézus tanítványai, akik Uruktól kaptak felhatalmazást [pl. Péter Jézus hívására a vízen jár (Máté 14,29), Péter Jézus nevében meggyógyítja a templom kapujában kéregető sántát (Apostolok Cselekedetei 3,1-9)],
- vagy pedig varázslók és guruk, akiket démoni erők irányítanak [pl. az egyiptomi fáraó varázslói (2Mózes 7,11-12)].

Megmagyarázhatók-e a Bibliában található csodák a természeti törvények segítségével?

Isten tud a természeti törvények keretei között is cselekedni, gyakran azonban azokon kívül cselekszik. Jakab apostol levelében (5,17-18) Illésről van szó, aki imádságával 3½ évig megakadályozta, hogy essen az eső, azután egy újabb imádságára azon nyomban elkezdett esni. Isten cselekedett, és végbevitte az akaratát. Egy meteo-

rológus a maga szemszögéből nézve mégsem mondaná azt, hogy itt valamelyik természeti törvény megsérült.

A felvilágosodás korában átfésülték a Biblia szövegét, hogy természetes módon megmagyarázhatók-e az ott található események. A természeti törvények hatályán kívül eső csodákat mint képtelen dolgokat elvetették, és ennek megfelelően az adott bibliai történetet mint valótlanlont könnyelműen semmibe vették.

A bibliai eseményeket az esetek többségében nem kell és nem is lehet a természeti törvények alapján értelmezni. Isten szuverén cselekedetében. Ő alkotta a természet törvényeit, ezért Ő maga nincs alájuk rendelve. Őt semmi nem korlátozza a cselekvésében, **„mert az Istennek semmi sem lehetetlen”** (Lukács 1,37). Az Ő akarata mindig megtörténik.

Maga a **teremtés**, ahogyan azt az 1. Mózes 1 leírja, az első olyan csoda, amelyről a Biblia beszámol. Isten elképzelésének és tervének megfelelően hatnapi munkával teremtette meg a csodálatos világegyetemet és a Földön található életet.

Isten Fiának emberré válása rendkívüli csoda és isteni titok: a szűz Mária a Szentlélek/Szellem által esik teherbe. Így érkezik Jézus világunkba, ezért egyszerre Isten Fia és Emberfia. Engesztelő kereszthalálával eltörölte bűneinket, és így tette lehetővé számunkra az örök életet.

Jézus feltámadása egy másik, nagyon jellegzetes esemény, amely nélkülöz minden természettudományos magyarázatot. Minden olyan próbálkozás, amely itt biológiai vagy orvosi magyarázatot keres, elmegy a dolog lényege mellett. Krisztus feltámasztása Isten különleges cselekedete, amely a természeti törvények hatókörén kívül ment végbe.

Jézus miért tett csodákat?

Jézus csodái elválaszthatatlanul összefüggnek küldetésével. Nem útlevelel érkezett a Mennyből, amely

igazolta volna, hogy Ő Isten Fia, hanem hatalmas szavai és tettei révén bizonyult Isten küldöttének. Az Őt kísérő csodák és jelek alátámasztják teremtői, megváltói és örök királyi mivoltát, ezek küldetésének és tanításának lényegi részét képezik.

Az eddigiek alapján az Isten által véghezvitt csodák definícióját (D3) még precízebben így fogalmazhatjuk meg:

D3: A csodák csodálatra méltó és rendkívüli cselekedetek és események, amelyeket Isten vagy Fia, Jézus Krisztus tesz, amelyek gyakran a természeti törvények hatókörén kívül mennek végbe.

A démonok által történő csodáktól eltérően Isten csodái a következő célokat szolgálhatják:

- **Dicsőítik Istent**
[pl. a teremtés (Zsoltár 19,2), a vakon született meggyógyítása (János 9,3b)]
- **Bizonyítják irántunk való szeretetét**
[pl. a pusztában víz fakad a sziklából (2Mózes 17,1-6), Illést hollók látják el ennivalóval (1Királyok 17,6)]
- **Megerősítenek hitünkben**
[pl. a kánai menyegző bora (János 2,11b)]
- **Vagy megmentenek a bajból**
[pl. a vihar lecsendesítése (Márk 4,39)]

A hit csodája

Korunk legnagyobb csodái közé tartozik, ha az emberek követik Jézus hívását, és ez által örök életet találnak. Ilyenkor nem a természet törvényeit kell hatályon kívül helyezni, hanem az ember eddigi gondolkodásmódját kell újjal felcserélni. A Cselekedetek Könyvében (16,23-34) a filippi börtönőr példáján mutatja meg, milyen változáson megy át az Istentől távol élő ember, amikor

hitre jut. A börtönőrnek arra a kérdésére, hogy **„Mit kell cselekednem, hogy üdvözljek?”**, Pál és Szilász ezt válaszolja: **„Higgy az Úr Jézusban, és üdvözülsz mind te, mind a te házad népe!”**

Miért nem azt mondja Pál a börtönőrnek, hogy higgyen Istenben? Mert a börtönőr erre nyilván azt felelte volna, hogy nekik ott, Görögországban vannak bőven isteneik – Zeus, Kronosz, Rhea, Poszeidón, Hádész, Apollón, Artemisz, Hermész. De Pál a keresztre feszített és a halálból feltámadt Jézust nevezi meg. Csak benne lehet üdvösséget és örök életet találni. A börtönőr kérdésére, hogy hogyan menekülhet meg, csak egyetlen válasz létezett, ez a válasz így hangzott akkor, és ma is így hangzik: Jézus! Ezt megértette ez az ember, és elfogadta Jézust személyes Megváltójának.

Figyelemre méltó, hogy mennyi időre volt szüksége a börtönőrnek a döntéshez. Éjfél tájban hallott először a bűnrabságából való menekülés útjáról. Pál és Szilász erről valószínűleg részletesebben is beszéltek vele, de – még ha feltételezzük is, hogy ezzel eltelt néhány óra – mindez megtörtént egy napon belül. Ez egyes olvasóknak, akik ma először vesznek tudomást az üdvösség örömhíréről, nagy bátorítást jelenthet.

Nem szükséges előbb 23 vagy 168 prédikációt végighallgatni, hogy azután megtérhessünk. Az evangélium ereje azonnal hat. Amikor a hit csodája megtörténik velünk, nem kell a természeti törvények fölé kerekednünk. De szinte mindig ott vannak a saját akaratunk nehezen áttörhető falai, amelyeken túl kell jutnunk:

- megrögzött gondolkodásmódunk falai
- a büszkeség és az önigazság falai
- a megkeményedett szív falai.

A döntés hatása meghalad minden emberésszel felfoghatót és elképzelhető. Aki hitre jut, a kárhozat útjáról

az üdvösség útjára tér, és még azon a napon mennyei polgár lesz: **„Nekünk a Mennyben van polgárjogunk”** (Filippi 3,20). Ebből láthatjuk, hogy a lehető legnagyobb dolog, ami az életben velünk történhet, ha a Jézus Krisztusba vetett személyes hitre jutunk, azaz megtérünk. Döntsd el még ma, hogy Jézus Krisztussal akarsz élni! A következő imádság segíthet abban, hogy a megmentő hit útjára lépj, és részese lehess az üdvösségnek:

„Úr Jézus Krisztus, én is szeretnék hozzád kerülni, üdvözülni. Tisztítsd meg életemet a büszkeségtől és minden egyéb bűntől. Hiszem, hogy Isten vagy, és értünk, emberekért jöttél el testben erre a Földre. Hiszem, hogy miattam is meghaltál, és érettem feltámadtál. Te váltottál meg engem a bűneimtől. Most rád bízom magamat, és befogadlak az életembe. Kérlek, vegyél lakozást a szívemben, legyél az életem Ura, és vezess biztosan a mennyei célba. Ámen.”

*Dr. Ing. Werner Gitt
nyug. igazgató és professzor
Szövetségi Műszaki Informatikai
Intézet, D-Braunschweig*

Eredeti cím: Wunder der Bibel
A szerző honlapja: www.wernergitt.de

Bruderhand-Medien
Am Hofe 2, D-29342 Wienhausen, Tel.: +49 (0) 5149/ 98 91-0, Fax: -19
E-Mail: info@bruderhand.de; Homepage: bruderhand.de

Nr. 1404: Ungarisch/Hungarian, 2nd edition 2013

